

[Finansministeren.]

andre forhold skulle i virkeligheden tages i betragtning, hvis man skulle lave en reel sammenligning af sømandsskatten og skatten for personer i land.

Husstandsindkomsten egner sig altså faktisk ikke til disse skattemæssige sammenligninger, og det er også et problem, vi har været inde på i merværdiafgiftsudvalget, hvor man også har set nogle skatteberegninger på basis af disse husstandsindkomster. I hvert fald må man være meget opmærksom på de særlige forhold, der gør sig gældende for husstandsindkomst. Det var den første artikel i Navigator.

Den anden artikel i Navigator bygger på et konkret tilfælde, men den indeholder ikke så mange oplysninger, at det er muligt at kontrollere, om eksemplet er rigtigt beregnet, og om det kan antages at vise noget mere generelt, hvad jeg tvivler lidt på.

Ved fastsættelsen af de skalaer, hvorefter sømandsskatten udskrives, har man søgt så vidt muligt at tilpasse sømandsskatten til skatten i land. Progressionen i sømandsskatten bestemmes ud fra den forudsætning, at den månedlige indtægt er en tiendedel af årsindtægten, og dette giver sømanden en fordel, når han har beskæftigelse om bord hele året. Det må også erindres, at der gives sømanden temmelig gode fradrag; således er der for forsørgere et månedligt standardfradrag på 300 kr. og dertil eventuelt et udenrigsartfradrag på 350 kr., hvis man sejler i udenrigsfart.

Da det er hensigten senere i denne samling at fremsætte forslag til lov om ændringer i sømandsskatteoven af hensyn til visse ændringer i den øvrige skattelovgivning, som giver konsekvensændringer for sømandsskatteoven, og man i forbindelse hermed ligesom ved de tidligere ændringer i loven ganske naturligt vil se på, om sømandsskatten står i et rimeligt forhold til skatten i land — det må man nemlig hele tiden se på, fordi der jo er en tidsmæssig forskydning — vil jeg finde det helt naturligt, at man, når man alligevel skal se på lovgivningen, så samtidig ser på de spørgsmål, der er rejst i de nævnte artikler i Navigator, og jeg vil gerne — det vil jeg altså svare positivt på — tage initiativet til, hvis der er noget, der skal rettes, at det så bliver rettet i den forbindelse.

Hindkjær Pedersen: Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for det tilsagn, der her blev givet. Jeg har ikke selv været i stand til at regne eksemplerne igennem, så jeg ved ikke, hvor slemt det er; men jeg går ud fra, at det i tide bliver regnet omhyggeligt igennem. Jeg vil gerne samtidig sige, at det ikke er nogen utilfredshed med skatteordningen i det store og hele, jeg giver udtryk for her; jeg ved godt, at man har behandlet søfolk godt på mange måder, men jeg ønsker, at man behandler dem godt hele vejen igennem, og jeg håber, at dette her vil give et resultat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hastrup* til finansministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at tidspunktet for aflevering af ansøgning om omsgodtgørelse er afgørende for, om der ydes refusion for den forhøjede omsætningsafgift for byggeri?“

Hastrup: Godtgørelsen for omsætningsafgift af materialer, der anvendes til byggeri, er som bekendt netop blevet forhøjet. Den højtærede finansminister vil måske huske, at jeg med et spørgsmål efterlyste denne forhøjelse, som var nødvendig for at fastholde princippet om, at byggeri skal holdes skadesløst for omsætningsafgiften, idet der dels er indtruffet betydelige materialeprisstigninger og dels gennemført en direkte forhøjelse af omsætningsafgiften fra 9 til 12½ pct., siden omsloven blev vedtaget og de hidtil gældende godtgørelser blev fastsat. Den højtærede finansminister kom mit spørgsmål i forkøbet; han forhøjede afgiften om mandagen i den uge, da mit spørgsmål skulle have været besvaret, og jeg valgte derfor at trække spørgsmålet tilbage.

Imidlertid synes den højtærede finansminister at have været mindre heldig med udformningen af bekendtgørelsen om forhøjelsen af godtgørelsen, idet han har ladet tidspunktet for aflevering af ansøgninger om byggegodtgørelse til toldvæsenet være afgørende for, hvorvidt den forhøjede godtgørelse kan komme til udbetaling eller ej. Dette har fået en konsekvens, som mange bygherrer — efter min mening med fuld ret — finder urimelig og uretfærdig. I Aalborg